

[Prieme.]

til Stadighed er dalet, hvorledes det er gaaet med Hensyn til Tyskland, ja, saa er der for mig ikke nogen Tvivl om, at alle de Paastande, der fremsættes om, at denne Lovgivning har fremmet Eksporten af danske Landbrugsprodukter, ikke har Hold i Virkeligheden, og jeg for mit Vedkommende maa ogsaa være af den Opfattelse, at det efterhaanden vil være vanskeligere og vanskeligere saavel i dette Ting som uden for Rigsdagen at faa nogen til at tro, at samtidig med at man praktisk talt paa alle Omraader begrænser Importen af Færdigvarer, kan man benytte den samme Lov til at forøge Eksporten af danske Landbrugsprodukter.

Paa samme Maade som denne Lov efter min Opfattelse ikke har øget Afsætningsmulighederne for vore Landbrugsprodukter, har den paa en Række Omraader, som jeg tidligere har gjort Rede for, skabt os betydelige Vanskeligheder med Hensyn til vor Udenrigspolitik. Den har paa afgørende Punkter i længere Tid direkte standset vor Landbrugspolitik.

Jeg nævnte de Henvendelser, der var sket fra Erhvervsorganisationerne til den højtærede Minister, og jeg vil gerne komme ind paa et andet Spørgsmaal, hvor jeg vil anmode om Ministerens Medvirken til saa vidt muligt at faa en Ændring indført. Det er Spørgsmaalet om den Maade, hvorpaa man søger Importbevillingerne, den Deltagelse i et stort Lotteri, som dette maa siges at være. Om man skal have en saadan Lovgivning her i Landet, kan man, som det viser sig, være uenig om, men det kan efter min Opfattelse ikke være ret og rimeligt, at denne Lov fortsat administreres paa en saadan Maade, at enkelte Firmaer, hvis de er heldige og søger paa et eller andet godt Land, faar en forholdsvis stor Bevilling, men at et andet Firma inden for samme Branche og med samme Varer, der søger paa et mindre godt Land, overhovedet ingen Bevillinger faar. Jeg synes, at den Maade, denne Lov i det forløbne Aar har været administreret paa paa dette Omraade, er under al Kritik, og jeg anmoder den højtærede Minister om at medvirke til, at der her sker en afgjort Ændring.

Efter at Loven har virket i 3 Aar, har

det vist sig, at en Række Importører — for største Delen i god Tro — har indkøbt en Række Varer i Tillid til, at de Bevillinger, de tidligere havde faaet paa bestemte Lande i et bestemt Forhold, vilde de ogsaa faa i en kommende Periode. Som Følge deraf ligger der rundt omkring i Frihavnen og paa Toldboden en lang Række nødlidende Varer, Varer, som for en Dels Vedkommende er betalt, muligvis ogsaa Varer, som ikke er betalt. Jeg vil ogsaa anmode Ministeren om, at man, eventuelt under Grosserer-Societetets Komités og Valutakontorets Medvirken, nedsætter et Udvalg, hvortil alle de Firmaer, der har haft Varer liggende i længere Tid, kan henvende sig, og hvor man saa paa en eller anden Maade kan søge alle disse Spørgsmaal afgjort, selvfølgelig ved at de interesserede Firmaer afgiver en af de Valutaattester, som de skal have for den kommende Periode, men at det ordnes paa en saadan Maade, at disse Varer, ikke mindst saadanne Varer, som i Forvejen er betalt, kan komme ind i Riget.

Med Hensyn til Ankenævnet, hvoraf den højtærede Minister tidligere var Medlem, og hvoraf jeg ogsaa er Medlem, maa jeg sige, at den Maade, som dette Nævn virker paa, tilfredsstillende mig ikke. Dette Nævn er efterhaanden blevet en Institution i Lighed med Sø- og Handelsretten, som træffer Afgørelse i alle de Sager, der forelægges det, men den Maade, hvorpaa dette Nævn arbejder, med Hemmeligholdelse af alle disse Sager, er efter min Opfattelse ikke i Overensstemmelse med den Maade og den Aand, der ellers er gældende i dansk Retspleje og i lignende Forhold her i Landet. Jeg kan heller ikke nægte, at den Anledning, man giver Valutakontoret til altid i saadanne Sager at have det sidste Ord, ikke tilfredsstillende mig, ud fra den Betragtning, at de Oplysninger, der tilsendes Ankenævnet, ikke altid kan siges at være lige objektive.

Vi er afskaaret fra at omtale de enkelte Sager, der er paalagt os Tavshedspligt; men jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at i Henhold til en Lovbestemmelse — jeg tror, den er fra 1866 — kan saadanne Firmaer, som har haft Sager til Behandling ved Ankenævnet, gennem Handelsministeriet forlange en Afskrift af de i Sagen udvekslede Dokumenter og faar altsaa ogsaa derigennem Lejlighed til at tage Stilling til,